

врѣме-то апостолско, зашто-то въ апостолскы-тъ установленія (урѣжденія) говори ся така: „чувайте братія, празднични-тъ дни, а най-първо Рождество-то Христово, кого-то да празнувате всѣкога 25. на десетый-тъ мѣсяць т. е. Декемврія.“ Праздникъ-тъ на рождението Христово, причисленъ е отъ начало на великы-тъ (голъми-тъ) праздницы, и Християни-тъ особенно го уважавать на основаніе-то на радостно-то и велико-то евангелско събытіе. Пакъ заради това и Богомждри-тъ отцы казвать, че той е начало и основаніе на другы-тъ праздницы, както учи и Златоустъ: „Ако не бѣше ся родилъ Христосъ съ плоть, то нещеше нито да ся кръстия слѣдъ това не бы было и праздникъ-тъ Богоявленіе, и не бы пострадалъ, заради кое-то не бы была пасхъ; не бы проводилъ св. Духа, пакъ не бы было и пятидесятницъ. Слѣдователно отъ праздникъ-тъ на Христово-то Рождество произлѣзли сж наши-тъ праздницы, като изъ изворъ на много потоцы.“

Уважаващи тѣй праздникъ-тъ на рождество-то Христово, за врѣме-то на гоненіѣ-тъ, кои-то сж траяли непрѣстанно три-тъ първи вѣка, Християны-тъ не сж го празнували на всѣко мѣсто 25. Декемвр. но по нѣкои мѣста на 6. Яннуар. Заедно съ кръщеніе-то, разумѣващи явленіе-то на Божество-то, като при рождество-то така и при кръщеніе-то. На това гы е доводило това мнѣніе, като че ся кръстилъ Христосъ въ онзи день, кога-то ся е родилъ, зашто-то евангелистъ Лука, като говори за кръщеніе-то, свидѣтельствува че тогава е ималъ Ис. Христосъ 30 години (1. гл. ст. 23.); но отъ 4-тъ вѣкѣ на основаніе-то и прѣданіе-то на Ерусалимскѣ-тъ чърковѣ, захванали сж да празнувать Рож. Христово на всѣко мѣсто на 25. Дек. както учи и Златоустъ, че не е Богоявленіе онзи день, кога-то ся родилъ Христосъ, но онзи — кога-то ся е кръстилъ.

Зада могатъ по достойно да посрешахъ и празнувать Рождество-то Христово, православно-вѣржжщи-